

Vladimirs Gričjuks ienāca laboratorijā tieši no ceļa. Tumšie traipi uz spectēra līcīnāja, ka meistars ne vienu vien stundu aizvadījis pie iekārtas. Apmierinājums viņa sejā apstiprināja, ka daudzu dāņu mēģinājumi nav bijuši veltīgi. Lūk, tie — cietās sferiskās granulas uz Līvanu eksperimentālās biokīmiskās rūpnīcas centrālās zinātniski pētnieciskās laboratorijas vadītāja Gunta Udrovskā galda.

Par šo labo vēsti uzzināja laboratorijā. Tieši šeit veica eksperimentus.

Viss ļoti pleticīgi un vien-

kārši, — rezultātus novērtēja laboratorijas vadītājs.

Protams, salīdzinot ar daudziem plaša vērtēšanas panākumiem, pētnieku ražošanas tehnoloģiskā procesa noregulēšana, šķiet, ļoti pleticīga epizode. Bet šo eksperimentu nepieciešamību diktējusi pati dzīve, vēl vairāk, jo no tā bija atkarīgs viena no uzņēmuma pirmrindas kolektīva labais vārds.

Bet viss sākās ar telcami pagaidu izstrādājumu, nomainot dārgo olbaltumvielu vitamīnu koncentrāta fermentālizātu ar skābes hidrolizātu. Lizīna ražošanā tas bija milzīgs pluss. Bet pētnieki tomēr netznāca. Skābes hidrolizāta pielietošana praktiski samazināja produkta lipīgumu līdz nullei. Nebija grūti iedomāties, kā tajās dāņās jutās iecirkņa kolektīvs, kas bija apņēmies piecgādes plānu izpildīt līdz V. I. Līpina 110. dzimšanas dienai, tas

No tā atkarīga labā slava

ir, astoņus mēnešus pirms termiņa. Un mēģinājumiem tika dots cits virziens — laboratorija sāka «strādāt pie pētniekiem». Atrisinājumu atrada: daļu kliju bēra tieši šķidrumā, kura temperatūru paaugstināja līdz 80 grādiem. Radās lipīgums.

Si nelielā kolektīva darbības raksturojums ir ļoti īss — šeit meklē. Jaunus, augstākus produ-

šama šādos gadījumos. Bez tam tiek ņemts vērā arī tas faktors, ka katrs zinātnisks izstrādājums prasa detalizāciju. Bet detalizējot vienu uzdevumu, grībot ne-grībot rodas nepieciešamība veikt vēl ne vienu vien desmitu eksperimentu. Starp citu, laboratorijai ļoti trūkst vajadzīgās aparatūras. Jauntem, sarežģītiem meklējumiem vajadzīga attiecīga tehnikā apgāde. Bet pagaidām tā pastāv tikai teorētiski — garajos iesniegumu sarakstos. Tapec arī jebkurā brīdī var ieskanēties trauksmes tonis laboratorijas darbinieku balsis, kuri stāsta par sevi, par savu darbu.

Pieraduši pie precīziem aprēķiniem, viņi ir izskaitļojuši, ka kolektīvā ir 90 procentu sievietes, bet vīriešu — tikai desmit. Tajāpēc pilnīgi pamatots izrādījās Gunta Udrovskā teiktais, ka visas akcie strīdi izceļas par musdienīgām modēm. Tikai tajos nevienmēr dzimst patiesība. Pavilsam cita lieta ir, kad izvērsas diskusija par zinātniskiem tematiem. Tā var ieilgt stundām, dažreiz veselām nedēļām, mēnešiem.

Centrālās zinātniski pētnieciskās laboratorijas kolektīvu rūpnīcā uzskata par visinteligentāko. Ne tikai tāpēc, ka šeit strādājošo cilvēku izglītības līmenis pilnīgi atbilst sarežģītajai profesijai. Ir vēl viena svarīga intē-

liģentuma pazīme — cilvēku augstā iekšējā kultūra, cilvēcīgo attiecību kultūra. Teiksim, ne mazums jaunu ideju rodas nesenajam Kazanā universitātes absolventam Anatolijam Tuktarevam (viņš te arī tā sauc: «mūsu filozofs») Viņa ieceres vienmēr vispusīgi izanalizē pieredzējušākie kolēģi. Visus strīdus un diskusijas bez izņēmuma vienmēr pavadā labi novēlējumi.

Iesacējiem šeit strādāt ir diezgan viegli. Tāpēc, ka viņiem ir ļoti darbaudzinātāji — trīs draudzēnes: Renāte Dalka un divas Velgas — Ljovane un Veide, inženieri mikrobiologi ar darba stāžu vairāk nekā desmit gadu.

— Vadīt slevešu kolektīvu ir grūti, — saka Guntis Udrovskis. — Bet ar tādiem kolēģiem ka maneļās tikai strādāt un strādāt.

So gadu viņi uzsāka jaunā lektīvā. Sākumā tas bija ieguvis ražošanas augstas kultūras kolektīva nosaukumu.

— Kā mēs šos nosaukumus apliecināsim? — uz mirkli aizdomājās laboratorijas vadītājs. — Ar darbu. Pagaidām neizdodas apstiprināt jauno štammu priekšrocības, ko parādījuši izmēģinājumi laboratorijā. Tas saistīts arī ar iekārtas nomaiņšanu, kas nozīmē, ka jāapslādina ražošana.

Ar to vien cīnīties mums nav pirmā reize. Ceru, ka savu pierādīsim arī šoreiz.